GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:
Joi'a si Duminec'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu 28. franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 46. Dumineca, 23|11 Iuniu 1878.

Cei mari si cei mici.

Brasiovu, 22 Iuniu 1878.

Traimu intr'o epoca a contradiceriloru, a contrasteloru morale. Acést'a epoca de transitiune, conditiunata prin mersulu rapede alu culturei omenesci, se pare, ca a ajunsu la unu punctu de culminatiune. Nelinistea, ce a cuprinsu tóte spiritele in Europ'a, provine de acolo, ca fiacare omu cugetatoriu simte, ca ne aflamu in ajunulu de mari schimbari, nu numai pe terenulu politicu, ci si pe celu economicu si socialu, dér' toti standu façia c'unu viitoriu necunoscutu, se temu, cá nu cumva acest'a se le aduca mai multu reu decatu bine. Pamentulu, pe care calcamu astadi, e subminatu in tóte partile, se clatina sub peciórele nóstre. La fiacare pasu, ce'lu facemu, trebuie se sondamu mai antaiu cu cea mai mare bagare de séma terenulu, pentru cá se delaturamu torpilele omoritórie, ce ni s'au pusu in cale. Simtiulu de sigurautia face locu celui mai estremu scepticismu. Incredere nu mai este. Acést'a se refera nu numai la comerciulu intre individi, dér' cu deosebire si la acel'a intre popóre si state.

De candu regatulu Prussiei a inceputu resbelele sale cuceritórie, cari au dusu la unitatea presenta a Germaniei, „prin focu si prin sange", de candu forti'a bruta s'a proclamatu de principiu conducêtoriu in politic'a stateloru, dreptulu europeanu a devenitu érasi ceea ce fusese in vechime, unu dreptu alu pumnului, alu celui mai tare. Urmarea a fostu o activitate febrila a tuturoru stateloru in organisarea de noue armate, in fabricareá de noue arme de tóte sistemele. „Catu mai multe braçie armate si catu mai bune arme" acést'a este marea problema a timpului de façia si se pare, ca statele vedu in realisarea ei scopulu loru celu mai inaltu. Traimu in er'a asianumita a militarismului, provocata prin cuceririle Prussiei. Celu ce se crede mai slabu, se teme cá nu cumva intr'o buna diminétia se navalésca celu mai tare asupra'i, de aceea toti se arméza, toti voru se fia pregatiti, pentru-ca nici unulu nu se mai increde in lealitatea celuilaltu, ci numai in propriele sale fortie.

In acést'a stare a aflatu Congressulu popórele, statele europene. Russi'a si Turci'a au inchiaiatu pace, dér' n'au incetatu nici unu momentu de a face noue pregatiri de resbelu. Angli'a si Austro-Ungari'a inainte de a merge la congressu au pusu in miscare o parte a fortieloru sale armate, Germani'a si Françi'a sunt totdeauna gat'a, Itali'a inca nu a remasu inderetu. Numai dupa ce s'au asiguratu astfeliu fiecare au plecatu representantii poteriloru la adunarea dela Berlinu. Ce potemu dér' asteptá pentru dreptu si dreptate dela o adunare, in care numai tunulu vorbesce?

Eata de ce nelinistea si neincrederea este atatu de mare, cu tóte ca oficiosii din tóte partile se intrecu in asigurari, ca pace va fi, ca congressulu tóte le va resolví si aplaná. Amu vorbitu mai susu numai de cei mari. Unde remanu inse mititeii, grecii, romanii, serbii, si muntenegrinii? Si acesti'a s'au armatu din crestetu pana in talpi si óre facut'au ei ast'a de multa incredere, ce o au in cei mari? — „Statele cele nici nu potu esistá pentru durata, ele mai curundu séu mai tardiu trebuie se fia inghitite de cele mari"; acést'a devenise o frasa constanta a erei bismarckiane, in care domnesce acsiom'a, ca „poterea merge inaintea dreptului." Asia este, Prussi'a a premersu cu esemplulu. Dilele aceste fù inmormentatu la Parisu regele Hanoverei. Elu a fostu detronatu si tiér'a, peste care domniea, a fostu anecsata de catra imperatorele Wilhelmu. Spre a-si ajunge scopulu de unificare, acest'a a calcatu in pecióre chiaru acelu principiu, pe care se baséza si dinasti'a s'a, principiulu legitimitatii. Nici o consideratiune de dreptu si de dreptate nu a impedecatu dér' pe Prussi'a in urmarirea scopului seu de unificare, se va impedecá óre Russi'a de cele trei districte ale Basarabiei romane in mersulu seu cuceritoriu spre Orientu?

Mic'a Romania se provóca la drepturile sale din vechime, la jertfele ce le-a adusu ajutandu Russiei in momentulu de celu mai supremu pericolu, la lealitatea s'a façia de intrég'a Europa. Si cu ce respundu marii diplomati ai dilei, potérnicii siefi ai cabineteloru europene? — Vedemu ca vi se face o mare nedreptate, ne pare reu, dér' nu potemu se ne batemu cu Russi'a pentru a satisface dorintieloru vóstre.

Nu dieu, ca-ci cei mari nu pentru aceea s'au adunatu, cá se faca dreptate celoru mici, ci cá se'si faca sie-'si parte catu mai buna. Invoiél'a dintre cabinetulu russu si anglesu, publicata in „Globe", ne aréta de ajunsu calea, pe care au apucatu marile poteri. E calea, ce duce la impartiél'a Turciei. Eata, pentru ce statele mici independente li sunt numai o pedeca, éta caus'a, pentru care representantii turci sunt atatu de multu irritati, incatu stau se parasésca congressulu.

Sub aste impregiurari este o mare binefacere pentru Europ'a, este inaltiatoria de moral'a publica atatu de multu sdruncinata prin pornirile egoistice ale celoru poternici vocea, ce a resunatu in parlamentulu anglesu in favorulu dreptatii, vocea lordului C a m p b e l l, care a cerutu, cá camer'a se 'si esprime adenc'a parere de reu, ca guvernulu anglesu, printr'o intielegere de mai inainte a devenitu complicele rapirei unei parti din teritoriulu romanu, in contra dorintieloru poporului anglesu!

Congressulu.

Despre decursulu siedintiei a dou'a a congressului scrie „Berliner Tagblatt":

„Dupa ce deschise Bismarck siedinti'a a dou'a, cetì Radowitz (françiusesce) processulu-verbalu alu siedintiei trecute; se aprobà in tacere. Representantii Pórtei, cari au lipsitu dela prim'a siedintia, nu facura nici cea mai mica obiectiune. Dupa aceea cetesce Bülow ordinea de di stabilita de Bismarck, pentru acésta siedintia. Ea contiene numai doue obiecte: 1. Ficsarea regulamentului de afaceri. 2. Discussiunea generala despre cuprinsulu intregu alu tractatului de San-Stefano. Bismarck deschide desbaterea asupra regulamentului. Nimenea nu cere cuventu, regulamentulu de afaceri este acceptatu conformu propunerei germane. Elu stabilesce ordinea vorbitoriloru pentru astadi in modulu urmatoriu: Russi'a, Angli'a, Austro-Ungari'a, Françi'a, Germani'a, Itali'a, Turci'a,. Desbaterea generala se deschide. Primulu vorbitoriulu e Siuvaloff, dupa elu au cerutu cuventulu Salisbury si Haymerle. Siuvaloff vorbesce una ora intréga. Face mai antaiu o reprivire istorica, trage apoi consecintiele victorieloru russesci si documentéza apoi dupa dreptulu de statu pretensiunea Russiei si indreptatirea de a cere o desdaunare de resbelu. Elu pledéza pentru primirea in totalitate a tractatului de pace si cetesce in fine unu resumatu cu privire la impartirea longitudinala a Bulgariei, pe lenga unele modificari ale fruntarieloru vestice si sudice. Dupa aceea anuntia principele Bismarck amandamentulu urmatoriu alu cabinetului germanu: „Flot'a anglesa si trupele russesci se se retraga dela Constantinopolu pe tempulu catu va durá congressulu". Amandamentulu e sustienutu de catra Itali'a, Austro-Ungari'a si Françi'a. Contele Andrásy face propunerea, cá desbaterea asupra acestui amandamentu se se amane pe siedinti'a viitória. Siedinti'a se inchiaià indata dupa 4 óre. Siedinti'a urmatória Mercuri la 2 óre."

Dela Berlinu i se anuntia lui „P. Ll.", ca siedinti'a de Mercuri 19 l. c. s'a inceputu la 2 óre si s'a finitu inainte de 4 óre. La ordinea dilei a fostu érasi cestiunea bulgara. Punctulu de gravitatiune este acuma in conferentiele, ce se tienu pe fiecare di intre Andrásy, Beaconsfield si Siuvaloff. Aceste se continua inca si anglesii dicu, ca este in fine sperantia, cá cestiunea bulgara se fia resolvita intr'unu modu multiamitoriu pentru Angli'a si Austro-Ungari'a si nevetamatoriu pentru Russi'a. Dér' voru mai trece inca cateva dile pana ce se va constatá unu resultatu definitivu. „Nordd. allg. Ztg." acusa pe turci, ca continua vechi'a loru tactica la desbateri si voiescu se provóce neintielegeri intre poteri, ca voiescu a aduce lucrulu acolo, incatu se fia dati afara cu poterea din Siuml'a si Varn'a. Façia de acést'a acusatiune a lui „Nordd. allg. Ztg." asigura turcii, ca ei voiescu se se plece dictatului Europei, dér' numai acestuia. Si in Epiru si Bosni'a voiescu se dé dreptulu de ocupatiune numai Europei intregi, ér' nu unei poteri singuratice. Cestiunea acést'a inse inca nu a venitu la ordinea dilei. — Metropolitulu vechei Serbie Sav'a a predatu in 19 o petitiune a poporatiunei din vechi'a Serbia, care cere se fia impreunata cu Serbi'a. Consil. Busch a primitu petitiunea si a promisu, c'o va supune congressului. Ministrulu Ristici va predá memorandulu seu Vineri.

Dupa informatiunile berlinese ale lui „Polit. Corresp." processulu asia numitei grupari a poteriloru (a aliantieloru) a inceputu, acést'a inse nu este a se intielege asia, ca poterile ar' fi in inimicitia unele cu altele. „Façia de Russi'a sta Angli'a si Austro-Ungari'a de un'a si Pórt'a de alta parte; Germani'a, Françi'a si Itali'a iau o positiune mediulocitória, ceea ce nu eschide inse cá unulu séu altulu din membrii grupei din urma se se dé mai multu pe partea Austro-Ungariei si a Angliei. Conluclarea necontestabila a Angliei si Austro-Ungariei ne face se speramu, ca s'a stabilitu in Berlinu o intielegere intre aceste doue poteri, care de siguru se va sustiene in totu timpulu desbateriloru. Publicatiunile din „Globe" sunt paralisate. Isolarea Austro-Ungariei la congressu astadi nu mai este possibila; si chiaru in casulu, candu isolarea ar' fi fapta, nu ar' poté se aiba nici o influintia asupra actiunei politice a monarchiei (?)" — In 19 a fostu mare Soarea la contele K á r o l y ambassadorulu Austriei in Berlinu. La acést'a soarea au fostu invitati si representantii Greciei, Romaniei, Serbiei si ai Muntenegrului. —

„Nordd. allg. Ztg." scrie: „Pe lenga cestiunea bulgara va causá cele mai mari discussiuni si c e s t i u n e a B a s a r a b i e i. Provocarea Romaniei la tractatutu dela 1856 nu se recunósce de catra russi, deórace tractatulu acest'a nu a fostu inchiaiatu cu Romani'a, ci cu Turci'a; asiadér' este de a se considerá vocea Turciei in prim'a linia, pentru-ca Romani'a nu este inca recunoscuta cá statu independentu; totu asia a fostu incuviintiatu si imperiulu germanu in secolulu trecutu mariri de teritoriu, fora se-i pese de domnii teritoriului, ce erá in jocu. Dér' Romani'a va trebuí se se consulte si cu sine, ca óre mai bine va fi a'si conservá Basarabi'a si a se espune astfeliu cereriloru de revindicatiune a unui poternicu vecinu, caruia ori-cumu totu i s'a fostu luatu in fapta acelu teritoriu."

Se anuntia din Berlinu 18 Iuniu: Statele de rangulu alu doilea urmarescu cu atentiune desbaterile congressului in sperantia, ca voru fi admise si ascultate cu votu c o n s u l t a t i v u. — In cercurile, serbesci se vorbesce, ca Bismarck ar' protege ide'a unei confederatiuni danubiane, in specialu alipirea Serbiei de Austro-Ungari'a in privinti'a comerciala, diplomatica si militara. — Se dice, ca dupa siedinti'a a trei'a delegatii turcii erau fórte irritati. De alta parte se sustiene, ca Austrp-Ungari'a si Angli'a se intielegu din ce in ce mai bine.

„Neue freie Presse" publica unele puncte ale m e m o r i u l u i r o m a n u, pe care represen-

tantii Romaniei voiescu se'lu astérna congressului. Intre altele se dice in acestu documentu: „Russi'a a avutu de scopu prin tractatulu dela San-Stefano, a desbracá pe Romani'a de dreptulu europeanu. In articulii 5, 12 si 19 ai tractatului a stipulatu Ignatieff in numele Romaniei unele conditiuni insemnate asia, cá si candu ar' fi fostu impoternicitu de catra statulu romanu si cá si candu acestu principatu ar' depinde directu de Tiarulu Russiei, precandu e constatatu, ca nimenea nu a autorisatu la acést'a pe negotiatoriulu russescu. Diplomatii romani nu numai, ca n'au fostu admisi la negotiarile intre Safvet-pasi'a si Ignatieff, dér' ce e mai multu, candu au protestatu in urm'a acestei tractari, nici nu s'a luatu macaru actu de protestulu loru. Romani'a cere se i se recunósca neutralitatea si se fia pusa sub garanti'a Europei. Nu aspira nici la acuisitiuni teritoriale nici la concessiuni noue, cere numai independenti'a si neutralitatea s'a garantata. In momentulu, candu russii au aparutu la fruntari'a romana, principatulu nu avea mai multu de 8000 ómeni sub arme, nu a fostu dér' in positiune de a se impotrivi invasiunei russesci, ceea ce ar' trebui se faca in viitoriu. Tractatulu dela San-Stefano a lasatu apoi cu intentiune unele puncte neprecisate, aceste trebuie se fia rectificate inainte de tóte. Europ'a se nu uite, ca aci e vorb'a nu numai de-o cestiune specificu romana, ci de o cestiune a ordinei generale s. c. l.

Totu aceluiasiu diuariu vienesu i se scrie dela Berlinu 15 Iuniu cu privire la a t i t u d i n e a r e p r e s e n t a n t i l o r u R o m a n i e i façia cu congressulu: „Nu e adeverata scirea, ca dnii Bratianu si Cogalniceanu se voru intórce la Bucuresci, indata dupa ce voru fi presentatu congressului unu protestu in contra incorporarei Basarabiei. Ministrii romani nu voru face Russiei placerea acést'a. Din contra ei voru probá, ca pretensiunea russa e cu totulu nefundata si ca areopagulu europeanu, aprobandu cererea Russiei, de dragulu pacii, s'ar' face complicele unei nedreptati strigatórie la ceriu. Representantii Romaniei inainte de tóte voru dovedi, ca nu numai districtele din cestiune, dér' intrég'a Basarabia impreuna cu delt'a Dunarii au apartienutu din vechime Moldovei si au fostu cedate Russiei de catra Turci'a prin pacea dela Bucuresci cu tóte, ca Turci'a n'a avutu nici unu dreptu la cedare, ca-ci Moldov'a si Munteni'a nu erau provincii ale Turciei, ci inchiaiasera cu acést'a numai tractate, prin care Port'a s'a obligatu ale aperá teritoriulu pentr'unu tributu. Asiadér' pacea dela Paris a reparatu numai intr'o proportiune fórte mica nedreptatea, pe care o facusera Moldovei russii si turcii. . .

„Ministrii romani au adusu la Berlinu originalulu conventiunei dela 4(16) Aprile 1877 si 'lu voru supune congressului. Vomu vedé, déca Gorciacoff va cuteza a sustiené dinaintea congressului cá motivu alu Russiei pentru calcarea conventiunei dela 4(16) Aprile, ca Romani'a a calcatu mai antaiu conventiunea, pentru ca a datu ajutoriu russiloru la Plevn'a, dupa ce principele Carolu primise dela imperatulu Alecsandru acea telegrama, in care se dice tecstualu: „Au nom de Dieu venez vite". (In numele lui Ddieu vin'o iute.) Déca congressulu se va pronunciá oficialu séu prin tacere, ca Russi'a nu trebuie se respecte conventiunea inchiaiata cu Romani'a, ca este in dreptu a resplati ajutoriulu, ce i l'a datu Romani'a prin aceea, ca-i taie o bucata din corpulu ei, — atunci, dér' numai atunci, representantii Romaniei potu se se reintórca linistiti in patri'a loru, cu consciinti'a de a-si fi implinitu pana in capetu datori'a façia cu tiór'a loru si façia cu Europ'a, si atunci ei potu se pórte fruntea mai redicata, de catu representantii aceloru poteri, cari voru fi legalisatu prin iscaliturile loru calcarea tractatului de catra Russi'a si necredinti'a russésca façia cu Romani'a."

Tecstulu invoielei dintre Angli'a si Russi'a, publicatu in „T h e G l o b e", subscrisu de Siuvaloff si Salisbury si intitulatu: „Proiectu de memorandu, care preciséza punctele, asupra carora s'a stabilitu intielegere intre guvernele Russiei si Marei Britanie, si care va servi de angagiamentu mutualu pentru plenipotentii russi si anglesi la congressu" — contiene in resumatu urmatóriele puncte:

1. Angli'a nu primesce impartirea longitudinala a Bulgariei. 2. E'a se impotrivesce la intinderea Bulgariei pana in Archipelagu. 3. Granitiele de apusu voru respectá poporatiunile nebulgare. 4. Voru fi doue Bulgarii: cea de nordu se va bucurá de autonomi'a politica, sub guvernulu unui principe: cea de sudu va avé autonomi'a administrativa, sub unu guvernatoriu crestinu, numitu pe 5 seu 10 ani cu consimtiementulu Europei. 5. Armat'a turca se va retrage din Bulgari'a de miadiadi, déca congressulu va hotarí acést'a. 6. Capii armatei bulgare de miadiadi se fia numiti de Pórta, cu invoirea Europei. 7. Promissiunile privitórie la Armeni'a se fia facute si Angliei. 8. Angli'a voiesce se aiba voce consultativa in viitórea organisare a Epirului, Tesaliei si celorlalte provincie crestine, ce remanu sub domni'a Turciei. 9. Russi'a nu voiesce, cá despagubirea de resbelu se fia schimbata in anesari de teritoriu, nici nu vrea se vatame pe creditorii anglesi. 10. Russi'a renuntia dela Baiazid si dela valea Alachkert, care duce in Persi'a, dér' cere se se dea Persiei Khoturulu.

11. Guvernulu Maj. S. Britanice va avé se si esprime adenc'a párere de reu, candu Russi'a ar' starui pana la finitu la inapoiarea Basarabiei. Si fiindu ca este in destulu de siguru, ca celelalte poteri semnatarie ale tratatului de Paris nu sunt dispuse a sprijini cu armele delimitarea Romaniei, stipulata prin tratatu, Angli'a nu se gasesce destulu de interesata in acésta cestiune spre a fi autorisata a luà singura respunderea opositiunii la schimbulu propusu si se indatoresce a nu contestá decisiunea luata in acestu sensu.

Angli'a nu contesta nici ocuparea Batumului si cuceririle din Armeni'a.

Unu alu doilea memorandu, anesatu la acest'a cuprinde puntele ce guvernulu britanicu va semnalá congressului:

a) Participarea Europei la organisarea administrativa a ambeloru Bulgarii. b) Timpulu si feliulu ocuparii russesci in Bulgari'a, precum si alu trecerii prin Romani'a. c) Numele ce se va dá Bulgariei de miadiadi. d) Discutarea cestiuniloru privitóre la plutirea pe Dunare, in privinti'a careia Angli'a are drepturi prin tratatu. e) Se reserva desbaterea tutuloru cestiuniloru privitóre la strimtori. f) Angli'a va cere sultanului se promita Europei de a protege si pe calugarii celorlalte nationalitati din muntele Athos.

Ovatiune poetului Alesandri.

Ni se impartasiesce tecstulu adressei, ce au adresat'o romanii din Vien'a triumfatoriului dela Montpellier. Ea suna asia:

Domnului V. A l e s a n d r i.

Romanii din Vien'a.

„Multu iubite Alesandri!

„Instrainati de caminulu parintescu si lipsiti de acordurile dulci, cari ne-au leganatu in fraged'a copilaria n'avemu alta mangaiere in momentele de doru, decatu ecoulu sublimu alu animei romane, ce ni se impartasiesce din departare pe aripele poesiei.

Ca plantele esotice, cari in clim'a cea aspra a nordului ar' degerá si ar' perí: asia s'ar' vesteji si animile nóstre in lips'a focului artificiosu, ce vibreaza din córdele lyrei romane si ne face se credemu, ca suntemu incalditi de dulcele sóre alu patriei iubite.

Productele poetiloru nostri celebri, cari le citimu si le cantamu aici in strainatate mai multu cu anima, decatu cu glasulu sunt patri'a nóstra; ele ne dau, ce am pierdutu si ne facu, cá tiór'a nóstra, dupa care oftamu in tóte dilele, in sublimulu momentu de revedere se ni se infaçisieze inca de diece ori mai frumósa si mai scumpa.

Tu esti acelu favoritu alu ceriului, care te-ai treditu cu darulu museloru in leaganu, cu lyra, ce Ti-a insocitu totu pasulu facutu pe calea vietii. Ele nu s'au insielatu in alegerea loru si potu fi mandre de laud'a ce le resuna astadi din córdele Tie incredintiate!

Limb'a romana a fostu in tóte timpurile fal'a natiunei romane; ce ne esti Tu noue, nu e de lipsa se spunemu la lume prin multe cuvinte, e destulu se-i dicemu, ca Tu esti mandri'a limbei romane. Corón'a eterica, ce i-ai tiesutu in sirulu lungu de ani, plini de neobosita lucrare in gradin'a frumsetii, astadi i-ai pus'o cu gratia pe frunte si ai proclamat'o de regina preste multe limbi din lume!

Cantulu gintei latine spune lumei cu glasu providentialu, ce este aceasta ginta pe pamentu; dér' elu spune lumei si mai multu, spune cu gratia rapitóre, ca natiunea romana, cá si limb'a ei, este adi o virgina plina de focu si de dulceatia pe care nici nadusielile tropice n'o vestejescu, nici lupt'a elementeloru n' o póte inspaimentá, nici infrange, pentru ca timbrulu ei este puterea, sórtea ei nemurirea!

Amu fostu de multeori ingrijati de viitoriulu nostru, dér' astadi, candu vedemu in noi mai multa vieatia decatu amu fi potutu asteptá, candu ne vedemu crescuta poterea braçiului si juneti'a animei, potemu privi cu liniste in viitoriu.

Este unu adeveru necontestabilu, ca fara lyr'a lui Alesandri braçiulu Romanului n'ar' fi aretatu intiél'a de astadi, pentru ca n'ar' fi pastratu in gradu asia mare superb'a consciinta.

„Ca Romanu sunt in potere,
„Si Romanu 'n veci nu piere!"

La radiele sufletului Teu s'au incalditu milióne de animi! la acordurile Tale dragalasie tinerii crescu si batranii-intineréscu.

Nu vremu se Ti spunemu ce ne esti, pentru ca sci mai bine decatu noi; nu vremu se Ti spunemu admiratiunea nóstra, pentru ca pe catu de puçinu o cauti pe atatu de multu o meriti; dér' vremu se Te asiguramu, ca efectulu fapteloru Tale este perfectu, ca bucuri'a natiunei romane, „de-a Te numi alu seu", este nemarginita!

Insufletirea de tesaurulu armoniiloru, cu cari vorbesti din animi catra animi, ea va fi totdeuuna gat'a la fapte de nemurire, acelui nemurire dandu, de-a carui lyra a fostu farmecata.

Noi nu Ti potemu dori mai multa fericire, bucuria si mandria, decatu simte astadi neamulu romanescu la triumfulu, ce Ti incoroneaza nobil'a tendintia.

Dé Dumnedieu se Te mai potemu numi inca multi ani alu nostru, pentru ca scumpu numele Teu varsa lumina preste totu poporulu romanu si-lu indreptatiesce se se simtia egalu oricarui poporu din lume in nisuintiele sale catra idealulu omenimei!

Vien'a, in Iuniu 1878.

U r m é z a 40 s u b s c r i e r i.

Toastulu dlui V. A. Urechia.

rostitu la banchetulu datu in onórea lui Vasile Alesandri.

„Ce insemnéza ospetiulu de asta séra? Presie-„dintele sarbarei si d. ministru de culte ne-au „spusu acést'a, cu graiulu Dnéloru de temeiu si „Dvóstra cu totii ati strigatu: „asia este!" si „v'ati luatu la intrecere, cu sunetu de surle si „timpane, a redicá urarile de bucuria, entusiaste „laude. — Ni s'a disu, ca serbatorimu pe Alesandri. Dér' candu óre amu incetatu de alu serbatori, ca se ne adunamu numai acum spre acést'a? Apoi, acumu, ca tóstele cele adeveratu oficiale, scurte si grave s'au disu, permiteti-mi a ve descreti fruntea cu zimbetulu povestirei unei deprinderi romanesci, care sémina órecum cu ceea ce noi facemu asta séra.

Sciti ce e „b o t e z u l u r e s t e i u l u i? Candu carausii se intornu tómn'a cu butile de vinu dela Cotnari, facu dese popasuri si róta in giurulu carului, si ocolu in giurulu veselului focu de nópte, desierta plosc'a in sanetatea tuturoru celoru de facia, a tuturoru celoru de acasa. Candu senatatile s'au sfirsitu, vine botezulu resteiului: unu tieranu face pe pop'a, altulu pe nasiulu si resteiulu e fiulu unui alu treilea. Dupa botezulu, cumetri'a si plosc'a earasi canta ca tilinc'a, pupata de buzele meseniloru.

Romanimea nóstra duce de multi ani si la munti caruntí, si la vai cu flori, vinulu celu bunu din lunc'a dela Mircesci si beuramu si beuramu cu totii. Si in di cu sóre si in di cu noru vinulu teu, vieriu alu neamului romanescu, a avutu cautare si numele teu n'a lipsitu la tóte serbatorile animei, la tóte bucuriele mintiei! — Negresitu, este o gloria triumfulu teu dela Montpellier; dér' aveamu noi nevoia de verdictulu senatului acelui'a literariu, cá se te iubimu, cá se 'ti spunemu iubirea nóstra? Asia dér facemu botezulu resteiului; cautaramu numai prilegiu, fiindu ca vii la noi asia de raru, se 'ti laudamu vinulu, cá se ni-'lu dai mereu si multi ani inca, bucuria mintiei, intarire de sfatu bunu animei la dile negre de pasu. Da, domniloru consacratiunea poetului romanu nu o face Cantulu Latinului, ci Doinele si Lacrimiórele, ci intrég'a s'a colectiune de 25 de ani de cugetare romanésca, ci teatrulu seu, temelie neperitórie, pe care noui mesteri Manole au ridicatu templulu, unde astadi serbamu in Alesandri pe larii lui . . .

Nu asteptati, credu, acum dela mine se ve vorbescu de meritele literarie ale unui Alesandri... Ce analisa póte convinge mai deplinu o lume, déca ar' avé nevoia de convingere, despre meritele tale, poete, decatu constatarea adunarei din giurulu teu de asta-séra: aci suntemu toti, fora osebire de partida, generatiuni, cari descindemu cu grija provernisiului délului vietiei, juni, cari 'lu urca cu anim'a plina de dorurile sfante ale primaverei, barbati in vigórea vêrstei, cari 'si-au otielitu braçiulu loru pentru aperarea tierei, cá la Griviti'a, Rahov'a, Smardanu, scaldati in und'a intaritória a poesiei, din care ai facutu apa de botezu sfantu pentru totu némulu romanescu!

Istori'a, constatandu glori'a ta, va avé cu buna séma o mirare si o greutate de esplicatu. Déca in optic'a fisica proportiunea lucruriloru si fiintieloru este in raportu directu cu apropierea loru de ochii nostri, in optic'a morala faptele si ómenii se marescu cu catu sunt mai departe de vederea nóstra. Cum se face dér, ca tu, poete aci langa noi, in mediuloculu nostru fiindu, remai m a r e, asia ca numai iubirea póte a se incercá se se mesóre cu marirea ta? Domniloru, se nu fia la acésta resturnare a legiloru opticei o esplicatiune? Alesandri e poetulu nostru celu mare, pentru ca geniulu lui este sintesa a Romanitatiei; elu a legatu viitoriulu de presinte si presintele de trecutu. Totu ceea ce s'a scrisu in acésta tiéra, ori catu de stralucitu oricatu de iubitu din punctulu de vedere alu teoriei, alu artei, a trecutu fara urma, cá unu meteoru; acea scrisóre a remasu nemului romanu, acea cantare 'i va remané care a esitu, care va sbucni din rarunchii, din anim'a lui. Candu in secolulu alu 17-lea, Costinii, Varlamii, Dositeii, Teodorii, Milestii creara ceea ce amu numi o miscare literaria in tiéra, poporulu romanu o saluta, o primí, si in sinulu seu aduse róde, pentru ca ea era caracterisata, inainte de tóte, de simtieminte romanesci. Dvóstre sciti cumu desmerdau, asia dicêndu, strabunii nostri primele loru carti, numindu-le, fara distinctiune, ori care fia materi'a ce tratau: „C a r t e R o m a n é s c a." „Pravilele", recile pravile ale lui Vasile Lupu, se chiamau „carte romanésca". Prológele mitropolitului Varlam se numiau „carte romanésca". „Intr'atat'a lunga vreme strabunii nostri au scrisu cumu dice Dositei, catu au potutu birui in acei veaci grei ai tierei." Ei au scrisu „carte romanésca."

C a r t e r o m a n é s c a ai scrisu si tu, Alesandri, si de aceea romanimea de peste totu loculu a ascultatu cu dragu graiulu teu, ca-ci ea a aflatu adunate in anim'a ta comorile animei strabune. Cantarea t'a, poete, a fostu si este resunetulu mangaiósu alu trecutului, prevestire luminósa a viitoriului. Déca geniulu s'ar' potea asemaná cu unu instrumentu, oricatu de ingeniosu, esitu din man'a omului, asi dice, ca tu esci „fonografulu" lui Dumnedieu, in anim'a ta a resunatu, in dilele dupa urma, graiulu de vietia, pe care 'lu amutise timpurile aprigi ale instrainarei. Colo susu, in Olimpulu acestui teatru, generatiunea de façia a inscrisu numele teu, Alesándri, pentru ca esti creatoriulu neimitatu alu acestei scoli de moravuri ale natiunei tale. Numele teu inse insemnéza si mai multu, elu este si mai susu si mai coprindietoriu, de aceea domniloru, ridicu acestu paharu in sanctatea si pentru remanerea nenumerati ani in fruntea nóstra a parintelui Cartiei si Cantarei Romane."

Latinii dela Montpellier.

Reproducemu cu placere urmatórea scrisóre adresata de d. V. A. Urechia diuarieloru din Bucuresci:

„Domnule Directoru! In urm'a fromósei victorii, reportata de Romani'a prin iubitulu seu Alecsandri la Montpellier, amu adressatu cu unu mare numeru de cetatiani din Bucuresci, o depesia de felicitare pentru congressulu serbatoriloru latine, si l'am indemnatu se'si tiena sessiunea viitória din 1879 la Bucuresci, spre a dá consacratiunea s'a tierei latine dela Dunare, dupa ce'i incununase bardulu favoritu. Comitetulu congressului a respunsu prin telegrama, ca adunarea latina primesce acésta invitare cu tóta placerea. Astadi ne-a venitu inse dela d. Tourtoulon, presiedintele serbatoriloru, o scrisóre, din care cu grabire si fericire estragu liniile urmatórie, spre a ajunge la cunoscinti'a tierei intregi prin organulu fóiei dv. Éta-le:

„Trebuie se ve spunu, ca depesi'a dv. a fostu „priimita de latinii intruniti la Montpellier, cu „semtiementele celei mai vii simpathii si cu unu „adeveratu entusiasmu.

„Amu fostu fericiti, ca talentulu illustrului „vostru Alecsandri ne-a datu ocasiunea a incununá „pe unu poetu alu acestei viteze natiuni romane, „care lupta de atatea secole pentru civilisatiunea „latina si pentru libertatea s'a.

„Urarile nóstre se indrépta catra dens'a, si „speramu pentru ea unu mai bunu viitoriu.

„Priimimu invitatiunea vóstra fraterna. In „Septembre 1879 avemu credinti'a, ca delegatii „din tóte tierile latine ale lumei voru proclamá, „pe tiermii Danubiului, ca rass'a latina e mandra „de Romani'a.

Subscrisu: **Baron de Tourtoulonu.**"

Domnule Directoru! Voiu avé onórea peste puçine dile a ve vesti, ce mesuri se voru luá pentru cá se constituimu comitetulu congressului latinu din Septembre 1879, in urm'a, credu, a unei adunari generale, ce prin foile romane vomu convocá in sal'a Ateneului. Pana atunci primiti s. c. l.

V. A. U r e c h i a.

Discursulu lui Victoru Hugo,

tienutu la centenariulu lui Voltaire.

(Fine.)

„Domniloru, a resumá epoce intregi in nume de ómeni, a numai secole, a face dintr'ensele unu feliu de fiintie omenesci, acestu dar' nu l'au avutu de catu trei popore: Greci'a, Itali'a si Franci'a. Se dice secolulu lui Pericle, secolulu lui Augustu, secolulu lui Leon X, secolulu lui Ludovicu XIV, secolulu lui Voltaire. Aceste denumiri au unu intielesu fórte mare. Acestu privilegiu d'a da numiri unoru secole, pe care l'are numai Greci'a, Franci'a si Itali'a, este semnulu celu mai mare de civilisatiune. Pana la Voltaire sunt numiri de capu de state; Voltaire e mai multu de catu unu capu de statu, e unu capu de idei. Cu Voltaire incepe o noua era. Se simte, ca de adi inainte inalt'a potere domnitória a geniului omenescu va fi cugetarea, civilisatiunea era supusa poterii brute, ea va fi supusa idealului. Acést'a e rumperea sceptrului si a spadei inlocuite cu radi'a, adica autoritatea prefacuta in libertate. Nici o alta suveranitate de catu legea pentru poporu si consciinti'a pentru individu. Pentru fiecare dintre noi, ambele aspecte ale progressului ni-se aréta intr'unu modu lamuritu, si écca-le: a esercitá dreptulu seu, adica a fi unu omu; a indeplini datori'a s'a, adica a fi unu cetatiénu.

Acest'a este intielesulu cuventului: s e c o l u l u i l u i V o l t a i r e; acest'a este intielesulu acelui evenimentu supremu: R e v o l u t i u n e a f r a n c e s a. Elu fu pregatitu de cele doue secole memorabile, care au precedatu secolulu alu XVIII-a: Rabelais prevestesce regalitatea in Gargantua si Moliere prevestesce pe Biserica in Tartuffe. Ur'a in contra poterii si respectulu pentru dreptu se vedu in aceste doue spirite. Oricine dice astadi: „P o t e r e a p r i m é z a d r e p t u l u", se intórce la evulu mediu si vorbesce ómeniloru cu trei sute de ani inderetu. (Aplause prelungite.) Domniloru, secolulu alu XIX slavesce pe secolulu alu XVIII. Secolulu alu XVIII propune, secolulu alu XIX conchide. Si ultimulu cuventu alu meu va fi constatarea linistita, dér' nestramutata, a progressului.

Timpurile au sositu. Dreptulu si-a gasitu formul'a: federatiunea omenésca. Astadi, poterea se numesce violintia si incepe a fi judecata; resbelulu pusu sub acusare; civilisatiunea, in urm'a plangerii geniului omenescu, instruiesce processulu si pregatesce dosarulu criminalu alu cuceritoriloru si alu capitaniloru. (Miscare.) Acestu martoru, Istori'a, este chiamata. Aspra realitate apare. Orbirea dispare. Adesea adtadi eroulu este unu feliu de omoritoriu. (Aplause). Popórele au inceputu a intielege, ca marirea unei crime nu póte fi micsiorarea ei, ca déca a omorí este o crima, a omorí multu nu póte fi o circumstantia usiuratóre, (aplause) ca, deca a furá nu este o rusine, a face navaliri nu póte fi o gloria (aplause prelungite); ca T e-D e u m u r i l e nu servescu la nimicu, ca omorulu este omoru, ca sangele versatu este sange versatu, ca nu servesce la nimicu de a se numi Cesare séu Napoleon, si ca in ochii Dumnedieului eternu nu se póte schimbá façi'a omorului pentru ca in loculu caciulei puscariasiului i-se pune pe capu o coróna de imperatu. (Lungi aclamari. — Intreita salva de aplause.)

Ah! se proclamamu adeverurile absolute. Se desonoramu resbelulu. Nu, gloria sangerósa nu esista. Nu, nu este bine, nu este folositoriu de a face cadavre. Nu, nu se póte, cá viéti'a se lucreze pentru mórte. Nu, o mame, care me inconjurati, nu se póte ca resbelulu, acestu hotiu, se urmeze a ve furá copii. Nu, nu se póte, ca femeile se nasca in dureri, ca ómenii se nasca, papórele se are si se semene, ca tieranulu se muncésca campulu si ca lucratoriulu se aduca imbelsiurgarea in orasie, ca cugetatorii se mediteze, ca industri'a si geniulu se faca minuni, ca imens'a activitate omenésca se inmultiésca in façi'a cerului instelatu silintiele si creatiunile, pentru a ajunge la acésta inspaimentatóre espositiune internationale, ce se numesce unu campu de bataia. (Adanca miscare. — Sal'a intréga este in picióre si aclama pe oratoriu.) Adeveratulu campu de bataia éca-lu. Este acesta intrunire de capete de opera ale muncei omenesci, pe care Parisulu o aréta lumei in acestu momentu. Adeverat'a victoria, este victori'a Parisului. (Aplause.)

Vai! nu se póte ascunde, ca or'a actuala, ori cata admirare si ori catu de multu respectu ar' meritá, totu mai are parti intunecóse; mai sunt intunecimi pe orizonte; tragedi'a popóreloru nu s'a sfirsitu; resbelulu, resbelulu blastematu, mai este acolo si indrasnesce a'si ridicá capulu in acést'a serbare santa a pacii. Principii, de doui ani se incapatinéza pentru unu contrastu funestu; discordi'a loru pune pedica la concordi'a nóstra si sunt reu inspirati de a ne condamná la constatarea unui asemenea contrastu.

Acestu contrastu ne readuce la Voltaire. In façi'a eventualitatiloru amenintiatóre, se fimu mai pacinici de catu oricandu. Se ne intórcemu spre acestu mare mortu, spre acestu mare viu, spre acestu mare spiritu. Se ne inchinamu dinaintea mormintelor venerabile. Se ceremu sfatu dela acela a carui viéti'a folositóre ómeniloru s'a stinsu acumu o suta de ani, dér' a carui opera este neperitóre. Se ceremu sfatu dela ceilalti cugetatori poternici, ausiliariloru acestui gloriosu Voltaire, lui Rousseau, lui Diderot, lui Montesquieu. Se damu cuventulu acestoru voci maretie. Se oprimu versarea de sange. Destulu! destulu, despotiloru! Ah! barbari'a staruesce; ei bine, se protesteze filosofia! Spad'a persista, se se indigneze civilisatiunea! Se vina secolulu alu XVIII in ajutoriulu secolului alu XIX: filosofii, predecesorii nostri, sunt apostolii adeverului; se invocamu aceste umbre maretie; in façi'a monarchiloru visatori de resbele, se vina ei se proclame dreptulu omului la viétia, dreptulu consciintiei la libertate, suveranitatea rationei, santieni'a muncei, bunatatea pacii; si, fiindu-ca nóptea ese de la tronuri, se ésa lumin'a din fundulu mormintelorn. (Aclamari unanime si prelungite. — Strigate de: Traiésca Victor Hugo!)

Diverse.

(G e o r g e V r e g e l e H a n o v r e i), care, cumu anuntiaramu, a repausatu dîlele trecute in Paris, este nascutu la 1819, fiiu alu regelui Ernestu-Augustu, veru alu reginei anglese Victori'a; era principe regalu alu Marei Britanie, duce de Cumberland, de Brunswik-Lüneburg si generalu in armat'a anglese. George V a suitu tronulu parintiloru sei la 18 Novembre 1851. Elu era orbu. In etate de 15 ani si-a perdutu vederea si cá se póta succedá la tronu a stabilitu o ordonantia regala inca la 1841, ca va poté domni. déca tóte actele ce i se voru presentá spre subsemnaru voru fi cetite in presinti'a unui comitetu de 12 marturi si subscrise de secretariulu acestui comitetu. Regele Hanovrei era iubitu la poporu pentru insusirile sale bune cu tóte ca mai sub totu timpulu domnirei sale a fostu partitele reactionarie la guvernu. George V traiea in inimicitia cu curtea regala prussésca in resbelulu dela 1866 merse cu Austri'a in contra Prussiei, dér' armat'a s'a fú batuta si prinsa de generalulu Manteuffel. I s'a datu voia atunci a parasí tiér'a cu fiiulu, inse pentru totdeauna, ca-ci dupa incheierea pacii regele Hanoverei a fostu detronatu si regatulu Hanoverei a devenitu provincia russésca. Nu era destulu cu atat'a, der mai tardiu s'a secuestratu si averea colossala a dinastiei hanovrene, cu cuventu ca regele si fidelii sei agitéza in contra Prussiei. Regele Hanovrei a traitu mai multi ani la curtea de Vien'a, ear' de 5 ani petrece in Paris. — Inmormentarea lui in Parisu fú grandiósa. Generalulu Aymard, guvernorulu Parisului cu statulu majoru generalu mergea in fruntea conductului, gard'a republicana calare, infanteria, curassiri si artileria urmara dupa elu. Lachei imbracati in rosiu portau corón'a si sceptrulu, o cununa de flori alba-violeta acoperea carulu mortuariu, si delegati hanoveranii portau cununi. Dupa caru venieau intre altii principele de Wales, regele titularu alu Spaniei Franciscu si princ. de Nemours. — Principele mostenitoriu alu Hanovrei a multiamitu printr'o scrisóre poporatiunei din Parisu pentru atitudinea observata la inmormentarea tatalui seu, regelui George V.

(D e l a e s p o s i t i u n e a d i n P a r i s u.) Estragemu dintr'o corespondintia a „Telegraphului" urmatóriele: Pentru eruditi si pentru cei ce iubescu sciintiele si dorescu propasirea loru, sectiunea instructiunei este fórte interessanta la espositiune: acolo poti vedé tóte membrele, tóte particelele, tóte siurupurile, cari construescu acésta mare masina, carei'a datorimu totulu: I n v e t i a m e n t u l u. Fora indoiéla, ca aceste galerii nu potu satisface pe acei, cari cauta numai distractiunii si petreceri; salile au unu aspectu severu: ici te credi intr'unu museu, colo intr'o biblioteca, dincóce intr'o scóla, dincolo intr'unu laboratoriu, etc. Dér' din midiuloculu acestoru venerabile unelte, emana unu aeru de respectu, care iti impune. Priviti B i b l i o t e c'a

Ministeriului de Instructiune, compusa de 8000 volume, din opere aparute dela 1867 pana adi. Cate capo d'opere intr'unu asiá de scurtu timpu! cate carti binefacatórie pentru omenire! Nicairi miscarea publicatiuniloru, mai cu deosebire literarie, nu e asiá de mare cá in Franci'a; vedeti sectiunea Librariei si a Typographiei. Esportatiunea cartiloru in 1878 a atinsu aprópe sum'a de 15 milióne de franci, pe candu importatiunea numai 4 milióne; numerulu volumeloru publicate numai in 1876 s'a redicatu la 13,500; numerulu librariloru numai in Paris trece peste 1000; imprimeriele nu se potu calculá, atatu sunt de numeróse. Priviti acumu cu cata arta sunt legate aceste carti; acestu dificilu mestesiugu (vorbescu de legaturile de arta) potu dice, ca apartiene numai Franciei. Cine nu au auditu vorbindu de celebri legatori Dérome, Pasdeloup, Capé, Bazérian, s. c. l. Cine n'a pipaitu, cine n'a admiratu minunatele legaturi esite din istetiele loru mani? Legatur'a represinta pe anu sum'a de 10 milióne, ca afaceri. Comerciulu cu hartia este fórte mare: in 1875 valórea totala a productiunei s'a urcatu la aprópe 9 milióne de franci; s'a esportatu pentru o valóre de 15 milióne; numerulu fabriceloru de hartia era in 1873 de 509. — A sositu in Paris unu uriasu chinesu inaltu 2 metri si 35 centimetre. — Inventiunile se succedu si nu se asémana: unele sunt caraghióse, altele folositóre, altele curióse. Astfeliu la espositiune esista o fabrica de pui; reasigurati-ve, totu cu oue iti face pui; dér' ori si cumu nu vi se pare minunatu lucru se dai unu ou, si se vedi esindu unu puiu? Asia voi se vedu, candu ar' vedé asemenea bazagonii, figura unei tierance dela noi, care pune se clocésca gainele cu atata grija. Cu acésta ocasiune o cestiune: Gain'a face oulu séu oulu gain'a?"

(Despre representatiunea teatrala in onórea lui V. Alesandri) ce avù locu Marti'a trecuta in Iasi, scrie „Stafet'a": Sal'a teatrului era plina. In redicarea cortinei scen'a era splendidu decorata cu buchete de flori, stindarte nationale, in mediuloculu caror'a posá intrunu tablou grandiós'a figura a poetului asupra carui'a doui genii tieneau o cununa cu inscriptiunea: Recunoscintia poetului. Imnulu Romaniei s'au cantatu dintre culise, dupa care din ambele parti ale scenei au esitu pe rendu cate doui artisti si doue artiste, depunêndu cununi pe piedestalulu tabloului; dupa acestea betranii artisti ai scenei teatrului dnii Luchianu, Dalanescu si Galino cu unu pasu plinu de respectu au depusu si ei cununile de omagiu. Incheierea representatiunei s'au urmatu prin intonarea cantului Gintei latine de unu coru in mediuloculu carui'a figurá stindartele pleiadei latine: Romani'a, Franci'a, Itali'a, Spani'a, Portugali'a, Belgi'a si Brasili'a. Entusiasmulu spectatoriloru fù la culmea serbarei. Numai o singura persóna lipsea dela acelu entusiasmu: laureatulu poetu Vasile Alesandri, cerele obositu de serbatórea din capital'a tierei se retrasese spre puçinu repausu in nemuritórea lunca dela Mircesci. La acestu tributu de omagiu au concuratu pe lenga artistii dramatici si dd. professori ai Conservatoriului musicalu precumu si corpulu filarmonicu cu corulu dela St. Spiridon. In timpulu representatiunei s'au impartitu o poesia gatita de iubitulu cetatianu D. Gusti, care in todeaun'a se vede in fruntea miscariloru nationale.

Sciri merunte din Romani'a. Vineri Domnitoriulu a primitu in audientia la palatulu dela Cotroceni pe d. br. Stuart, agentu diplomaticu alu Russiei, care a remisu M. Sale „Crucea rosia", instituita de imperatorele Russiei si tramisa M. S. Dómnei de M. S. imperatés'a Russiei, impreuna cu-o scrisóre autografa. — „L'Orient" primesce din Bolgradu, 17 Iuniu, scirea, ca multi oficieri russi, cari capetasera congediu in Russi'a, au primitu ordinu de a se reintórce imediatu la regimentele loru. — „Memorial diplomatique" anuntia, ca d. Calimachi-Catargiu, agentulu diplomaticu alu Romaniei la Parisu, ar' fi revenitu dela missiunea s'a din Londr'a, dér' a plecatu imediatu dupa aceea la Berlinu, unde fù chiamatu. D. Robescu, directorulu generalu alu posteloru si alu telegrafeloru in Romania, si fostu delegatu la congressulu postalu, ce s'a tienutu dilele aceste in Parisu, inca a plecatu la Berlinu. — D. P. S. Aurelianu e numitu directoru si professoru de agricultura si economia rurala la scól'a de agricultura si meserii dela Ferestreu, in loculu dlui Ilie Angelescu, insarcinatu provisoriu cu acestu postu. — Adunarea deputatiloru in siedinti'a de Marti a respinsu demissiunea dlu P. S. Aurelianu din mandatulu de deputatu; a votatu unu creditu de 39,000 lei pentru confectionarea medaliei „Aperatorii independentii". Totodata s'a cetitu mesagiulu domnescu, prin care se prelungesce sessiunea pana la 15 Iuniu, v. Presiedintele a facutu cunoscutu, ca principele mostenitoriu alu Germaniei a insarcinatu pe agentulu diplomaticu germanu a multiami representatiunei nationale romane pentru dovedile de simpathia, ce le au datu imperatului Wilhelm cu ocasiunea ultimului atentatu. Apoi s'a procedatu la alegerea presiedintelui camerei si a intrunitu maioritate de 47 voturi d. G. Vernescu. — Dumineca, a dou'a di dupa solemnitatea remiterei colanului „prea santei Anunciada" Domnitoriulu si Dómn'a au binevoitu a intruni la prandiu la palatulu de Cotroceni, pe d. br. Fava, agentulu diplomaticu alu Italiei, pe d. Ristori, atasiatu la ambasad'a regala a Italiei si mai multi inalti functiunari ai statului si persóne notabile d-ni si d-ne. — „L'Orient" afla din Galati, ca autoritatile russe au facutu cercetari noue in Dunare si in locurile, unde asiediase turcii torpile. S'au scosu tóte torpilele, incatu se póte dice, ca Dunarea e pe deplinu curatita si libera pentru navigatiune. — Unu fostu cassieriu, cu numele Vasilescu condamnatu pentru deladpidari, au trasu doue focuri asupra dlui Focsi'a, membru la curtea de conturi si l'a ranitu in modu gravu. — Vineri pleaca d. Moceanu maiestrulu „Calusiariului" impreuna cu trup'a s'a la espositiunea din Paris, unde va representá jocurile nationale. I dorimu succesu bunu! — „Rom. lib." ne spune, ca d. I. N. Alesandrescu, proprietariu a daruitu unu locu spre a construi unu nou localu de scóla in orasielulu Gaiesci. Fapta nobila si démna de imitatu! — Poetulu Alesandri a plecatu Sambata sér'a din Bucuresci la Mircesci.

Sciri ultime telegrafice.

Berlinu, 21 Iuniu. Astadi nu s'a tienutu siedintia din causa ca s'a continuatu discussiunea asupra cestiunei bulgare.

Londonu, 21 Iuniu. „Times" anuntia din Berlinu: Unu plenipotentiatu russescu specialu a fostu tramisu la Petersburg, spre a face relatiuni imperatului si a supune decisiunei sale unele cestiuni grave, ce s'au ivitu in congressulu cu privire la garnisón'a russésca, ce va avé se remana in Bulgari'a. Abia pe mane se astépta sosirea unui respunsu. („K. Z.")

Camer'a austriaca a fostu amanata, dupa ce a votatu ultim'a lege privitória la impacarea dualistica. Se sustiene, ca ministeriulu Auersperg, dupa-ce si-a implinitu missiunea se va duce. Cu greu se va gasi inse altulu in locui.

Camer'a maghiara desbate inca barbatesce asupra impacarei, dér' se apropia momentulu, in care-i va espirá mandatulu.

Publicatiune.

Prin comissiunile de assentarea cáiloru (remonta), ce se voru infiintiá in urm'a preainaltei ordinatiuni, se voru cumpará cai de calaritu si de povara in urmatoriele orasie, si in dilele mai josu insemnate, anume:

Sibiiu,

in **22** si **23 Iuniu** a. c.: 29 cai de calaritu si 80 cai de povára.

Clusiu,

in **22, 23** si **24 Iuniu** a. c.: 25 cai de calaritu si 100 cai de povara.

Bistritia,

dela **22** pana inclusive **25 Iuniu** a. c.: 188 cai de povara.

Cohalmu,

in **22** si **23 Iuniu** a. c.: 100 cai de povara.

Odorheiu-secuiescu,

in **22** si **23 Iuniu** a. c.: 100 cai de povara.

Pentru cá p. t. proprietari de cai se póta pune la dispositiune caii loru apti pentru scopuri militari, se publica, precumu urméza, calitatile ce se receru:

1. Caii trebuie se fia in potere si in stare buna. —

2. Trebuie se fia de o constructiune indesata si de o potere insemnata pentru povara.

3. Se nu fia sub mesur'a minimala de 148 centimetri.

4. Caii de calaritu se nu fia mai betrani de 10, cei de provara se nu fia mai betrani de 12 ani, si nici unii nici altii mai tineri de 4 ani.

5. Caii de calaritu la munti se voru luá si sub mesur'a minimala, si anume cu o mesura de 147 centimetri, déca voru avé ó calitate speciala necessaria pentru acestu scopu.

6. Incatu pentru garanti'a de defecte, precumu la:
„galca" (glandula);
„muci si suspinu in 15 dile";
„la capchiu";
„verme";
„intiepenire";
„albétia si lunatecu in 30 de dile";
se observa, ca erariulu c. r. la casu de atari defecte se va folosí de dreptulu proventoriu din garantia, si caii atacati de aceste defecte se voru da proprietariloru indereptu pe lenga replatirea din partea acestor'a a pretiului cumperarei.

7. Pretiulu cailoru va fi, precumu urméza: pentru unu calu de povara 120 pana la 150 fl. v. a.; pentru unu calu de calaritu de munte pana la 300 fl. v. a.

Domnii proprietari, séu si negutiatori de cai sunt invitati a-si maná caii, cari corespundu conditiuniloru mai susu dise, inaintea comissiuniloru de assentare, pentru cá asiá scopulu de o intetita cumparare se se póta ajunge catu se póte mai curendu.

Localitatea, unde are se lucreze comissiunea de assentare, este de a se intrebá la autoritatea comunale.

2—2 Dela comand'a c. r. militara in Sibiiu.

Pretiurile piatiei

in 21 Iuniu n. 1878.

Hectolitre.		fl. cr.	Hectolitre.	fl. cr.
Granu	fruntea	9.40	Mazerea	5.—
	midiulocu	9.—	Lintea	10 —
	de diosu	8.10	Fasolea	5.—
Mestecatu		7.60	Cartofi	— —
Secara	frumósa	6.20	Sementia de inu	10 50
	de midiulocu	6.—	1 Chilo.	fl. cr.
Ordiulu	frumosu	5.50	Carne de vita	—.40
	de midiulocu	4.80	„ de rimatoriu	—.48
Ovesulu	frumosu	3.—	„ de berbece	—.—
	de midiulocu	2.90	100 Chile.	fl. cr.
Porumbulu		5.—	Seu de vita prospetu	38.40
Meiu		6.—	„ „ „ topitu	—.—
Hrisca		—.—		

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 21 Iuniu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.60	Oblig. rurali ungare	76.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu)	65.50	„ „ Banat-Timis.	77.50
Losurile din 1860	113 50	„ „ transilvane	—.—
Actiunile bancei nation.	847.—	„ „ croato-slav.	78.25
„ instit. de creditu	237.30	Argintulu in marfuri	102.60
Londr'a, 3 luni	117.80	Galbini imperatesci	5.60
		Napoleond'ori	9.45
		Marci 100 imp. germ.	58.25

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.